

[Addi Andersen]

Jeg er overbevist om, at danske virksomheder ville kunne hævde sig bedre i konkurrencen på de udenlandske markeder, hvis vi kunne komme væk fra ideen om, at ingen må være bedre end andre. Den berømmelige danske jantelov tror jeg lægger en dæmper på initiativerne i erhvervslivet. Jeg håber, at industriministerens forslag vil virke inspirerende på iværksættere – for man må sige, at der virkelig er grøde til stede på dette område – og samtidig styrke mulighederne for, at de ældre virksomheder bliver i stand til at foretage de nødvendige omstillinger.

Til det gode erhvervsklima, som jeg har omtalt, hører også ro og stabilitet på det lovgivningsmæssige område, for det er vigtigt, at erhvervslivet i tide kender præmisserne. Det er nødvendigt for en langsigtet planlægning, ellers kvæles risikoviljen, lysten og initiativet, og det er præcis det modsatte af de hensigter, der fremgår af ministerens redegørelse.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti vil vi også gerne sige tak til ministeren for redegørelsen, for den redegørelse, ministeren offentliggjorde for en halv snes dage siden, indeholder en del væsentlige initiativer inden for eksportfremme, teknologien, den offentlige sektors viden og arbejdsmarkedets uddannelse, og det er alt sammen noget, som peger fremad.

Da mange af disse initiativer helt eller delvis også er omfattet af Socialdemokratiets erhvervspolitiske tankegang, skal Kristeligt Folkeparti med udgangspunkt i redegørelsen meget stærkt anbefale et erhvervspolitisk forlig omfattende de 4 regeringspartier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Et sådant forlig, der bør omfatte erhvervsstøtteordninger, arbejdsmarkedet, forskning og uddannelse osv. rækkende en periode frem i tiden, vil utvivlsomt kunne modvirke en tilbageholdenhed i erhvervslivet i 1987 med hensyn til investeringer, eksportfremme og teknologiudvikling og dermed give muligheder for fortsat etablering af nye arbejdspladser. For befolkningens skyld, for erhvervslivets skyld og for samfundets skyld må der skabes politisk enighed om en erhvervspolitisk ramme.

Regeringens tanker inden for eksportområdet indeholder bl.a. følgende elementer: at fremme de lokale initiativer, at fremme de

mindre virksomheders muligheder, at fremme den ekspanderende handels- og servicesektors placering inden for hele eksportfremmestrukturen, samt – det er væsentligt – at teknologisiden og eksportsiden kan holdes nært sammen.

Der kan være behov for, at nye facetter i eksportfremmearbejdet inden for Eksportfremmerådets regi indgår, facetter, som tilsikrer en koordineret planlægning i et samspil mellem erhvervene, udenrigstjenesten og Industriministeriet.

Kristeligt Folkeparti forventer, at der i et samarbejde kan skabes kreativitet og nytænkning, og vi håber meget, at alle kræfter kan medvirke hertil. Den største kreativitet i eksportfremmearbejdet udgår fra handelen ved Grosserer-Societetet, fra håndværkere ved Håndværksrådet og fra industrien ved Industrirådet og bør medvirke i et kreativt samspil med de øvrige erhverv.

Tiden ændrer sig. Servicesamfundet har afløst industrisamfundet, men industrien vil fortsat være et væsentligt led i erhvervsstrukturen.

Det er væsentligt, at vi her i landet åbent og fremadrettet kan drøfte Danmarks internationale muligheder, og at ingen føler sig forbigået. Staten har naturligvis en interesse i eksportudviklingen, og denne interesse kan kun virkeliggøres i et samspil med erhvervslivet og erhvervslivets organisationer. Derfor lægger redegørelsen også op til et samspil og ikke et modspil.

Grundlaget for erhvervsudøvelse er et effektivt samarbejde mellem idéarbejde og kapital. Danmark har brug for et effektivt og fleksibelt erhvervsliv for at kunne skabe arbejde til alle; kun derved kan vi opretholde en høj social standard og leve op til vore forpligtelser også over for udviklingslandene.

Erhvervslivet skal have frihed til at fortsætte det frugtbare samarbejde mellem arbejde og kapital, som har givet os en erhvervsstruktur, der passer godt i det danske samfund, hvor mange mindre og mellemstore virksomheder med hurtige beslutningsprocesser og stor tilpasningsevne danner et erhvervsmønster, som absolut må bevares.

Den enkelte borger må fortsat have mulighed for at eje produktionsmidler alene eller i fællesskab med andre. Dette er især vigtigt for de mindre virksomheder. Det er Kriste-